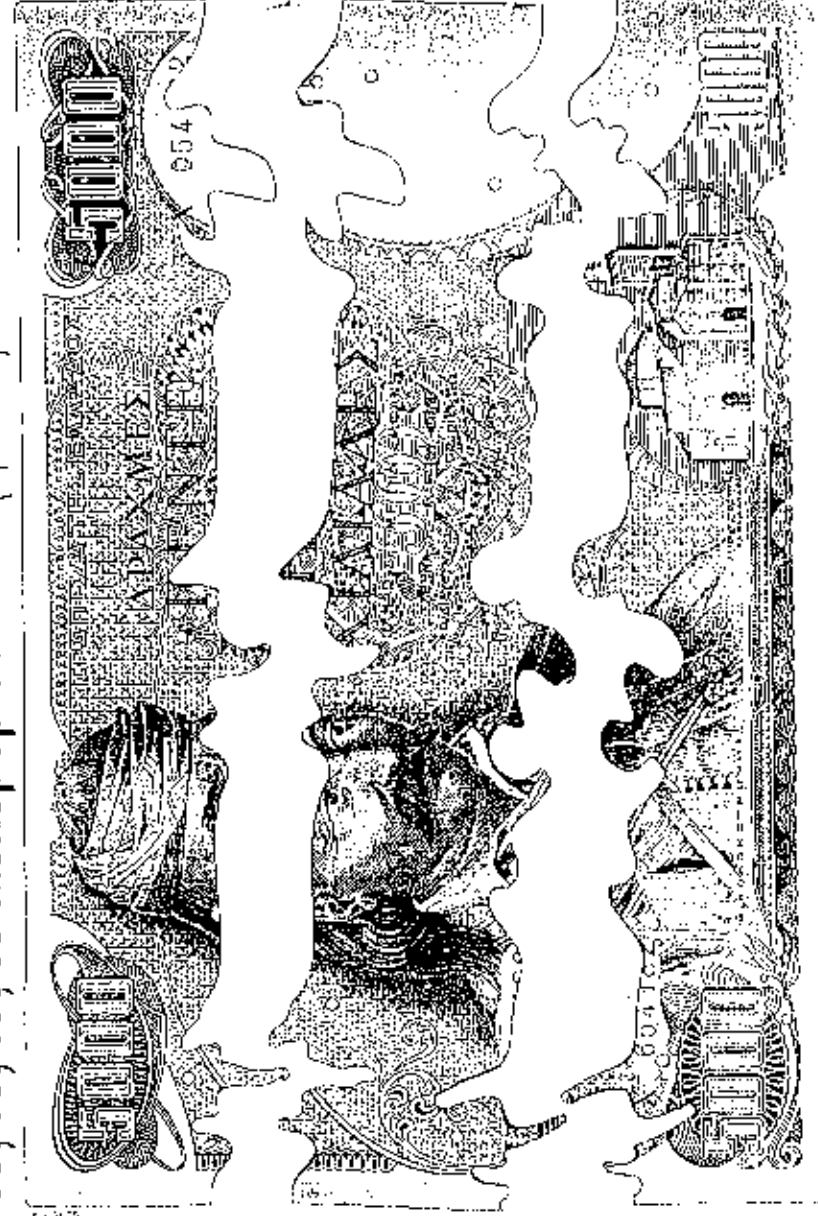

15, 16, 17, 18 Δεκεμβρίου 2000 (ώρα 20.15)

THEATRE DES TRETTAUX DE BRUXELLES
Rue de Louvain, 159 - 1050 Bruxelles
Tél: 02 237 11 11 - 02 237 11 12 - 02 237 11 13
Fax: 02 237 11 14 - 02 237 11 15

ΡΕΠΠΑ - ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΜΕ ΡΟΥΜΙ

σκηνοθέτης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΒΡΑΣ

μετάφραση:

ΣΤΕΦΑΝ ΛΕΦΕΒΥΕΡΣ-Ι - ΒΑΡΘΕΛΕΜΑΙΟΣ - ΣΟΦΙΑ ΛΕΦΕΒΥΕΡΣ-Ι - ΕΡΜΙΟΝΙΣ ΜΕΛΙΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΓΑΤΑΚΙΑ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΟΜΑΡΑΣ

ATELIER THEATRAL GREC

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Σημείωμα του σκηνοθέτη

Στο πρόγραμμα της θεατρικής περιόδου 96-97 στο θέατρο «ΒΕΛΑΚΗ» ο Σταυμάτης Φασουλάης έγραφε για τους «Μπαμπάδες με ρυθμό» τα ακόλουθα με τι οποία και συμφωνώ:

«Έχω καταστήσει πληκτικός και λησ σαν το θείο μου τον Ευπρόξιο, να επιταλαιωθάνω συνήχιστα πως «δεν υπάρχει ελληνικό θέατρο αν δεν υπάρχει ελληνικό έργο», αλλά πιστεύω πως όσο περισσότερο γνωρίζεις τον εαυτό σου τόσο πιο πολύ καταλαβαίνεις τους άλλους. Έτσι και αν δεν γνωρίσουμε το ελληνικό έργο, που είναι ο θεατικός μας ρυθμός, δεν θα μπορούσαμε να καταλάβουμε το θέατρο.

Αυτών των χριστών, τον πίμπω στο «ΒΕΛΑΚΗ» παρουσιάζονται ένα καινούριο ελληνικό έργο γραμμένο από δύο νέους δημιουργούς: τον Θανάση Γεωργιαννάκη και τον Μιχάλη Πλάτα. Είναι δύο συγγραφείς που η μοίρα του θεάτρου μου τους γνώρισε από πολύ νωρίς.

Μικρά παιδιά και οι δύο στα πρώτα τους θεατρικά βήματα, πολύ με εντυπωσίασαν και αργότερα όταν είδα τη δουλειά τους στις «Τρεις Χάριτες» στο εδάς Εξαρματίνης και στη «Ροζ Μολότωφ» σκηνοθετήκα τους αυτοί οι δύο νέοι συγγραφείς πρέπει να γράψουν θέατρο. Και να που έγραψαν.

Το θέατρο που θα δείτε απήφι είναι το δεύτερο θεατρικό που γράφουν αλλά για μένα και θα το διαπιστώσετε: ε' εσείς είναι έργο αρκετά ώριμο.

Αυτοί οι δύο νέοι, ο Θανάσης και ο Μιχάλης, νομίζω πως ανυπόθετο αυτό που λαχταράει η φίλη μου η Έλνα στο θέατρο: τον αυθόρμητο και τον ερμηνεύει μαζί με τη σοβαρότητα του επαγγελματία.

Γ' αυτό τα δύο παιδιά είναι η σημερινή βραδιά. Έτσι κι αλλιώς τους αφήνει. Γιατί όμως το θέατρο «ΒΕΛΑΚΗ», όπως ο Θάσος και η Νάντια Δορδάνη, τους αφήνουμε αυτή τη σαιζόν και τους καλωσορίζουμε στο θέατρο.

«Καιρός ορίστηκε παιδιά, κι από προσωπικά σας γλυκοφίλοι και σας υποσχόμενοι πως θα 'μαι δίπλα σας όποτε κι όσον θελήσετε. Νά στα καλά

Σταυμάτης Φασουλάης»

Γιάννης Ίψηρας

Βασίλης Λογοθετίδης
 "Ο Ηγίας του 16ου"
 26/8/1958
 ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ-ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η Ελληνική Κωμωδία στο Μεταπολεμικό Θέατρο

Βασίλης Αργυρόπουλος
 "Στραβόξυλο"
 Δ. ΨΑΘΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥΝΗ 10 ΣΤΑΔΙΑ "ΕΛΛΗΝΟΡΕΙΑ", ΤΟ ΔΙΑΤΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΟ
 ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΑ "ΕΛΛΗΝΟΡΕΙΑ" ΓΙΑ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Θ. Παπαθανασίου - Μ. Ρέππας

Οι μπαμπάδες μας και οι μπαμπάδες με ραβδί

Παλιές μικροεπώνυμες οικογένειες της ατοχικής και οι δύο μας, αν γυρίσαμε στη δεκαετία του '70 θα γράφαμε μια κωμωδία με θέμα τη γενιά των ταπεινών μας, την ιδιολογική τους αντιστοιχία και την αγωνία τους για ένα τίποτα δε λεπτοροποιημένο.

Σήμερα όμως, τελειώνοντας η δεκαετία του '90 και με τους αποστάτες μας συνταξιούχους ή και για πάντα ασόνους, αν κάποιος αναλογιστεί, ποιοι τους αντικατέστησαν, ποιος είναι ο κύριος κομμάς της ελληνικής κοινωνίας σήμερα, τι θα βρει. Ποιοι είναι οι επίγονοι. Τι είναι, τέλος πάντων, αυτό το κοινωνικό πρόσωπο που προσδιορίζουμε με τον μετωπολογικό νεοκαταρτιστικό μαρξισμό; Ποιοι είναι αυτοί οι αλαδικοί κύριοι μέσα στην Τροσκά Τσέκα; Ποιος είναι αυτός ο κύριος με το αξιωματισμένο μούλι που διακηρύττει στην απρόκλητη Παισιωκρατική ως κυρίαρχος τους στο καλλίπελο, Ποιος καταναλώνει την λάμψη των τηλεοπτικών εστέρων;

Το θέμα της βλαπτικής μας παράδοσης, έτσι όπως τη χαρακτηρίζουν ο Στανισλαβ Φαστσίχ με τις πρόσφατες παραστάσεις του σ' αυτό εδώ το θέατρο, κρύβεται από πάνω μας και εμπρός προσπάθεια να βρούμε τα λόγια τους κάπου του εκτοπίσει καλά καλά δεν ξέρουμε το βασικό κείμενο.

Ο νεαρός μας βγαίνει από την απειρία της αυτοχώρας και του εμπόλεμου ήθους να ζήσει. Η ανάγκη της επιβίωσης ήταν και τους διατρέχει στις ηρωικές του ΕΑΜ και η ίδια αυτή ανάγκη στη δεκαετία του '50 και του '60 παλινδρομεί κίτρινες απ' αυτές στη γυροπορεία μας ΕΡΕ, που προσπαθούσε να κρίνει το δεξιό κομμάτι της, και τους άλλους μεσούς στις υποσχέσεις ενός κροτοκοινωνικομοναρχικού Κέντρου. Μέσα σε μια Ελλάδα διχασμένη και εξαθλιωμένη οικονομικά ο αγώνας για την επιβίωση τους καθόριζε και τους απρόσιτους.

Ας το όμως, οι σημερινοί τι παιδιά τους, τι θέλουν;

Είναι χορτάτοι αλλά αγνώστοι. Είναι ελεύθεροι αλλά πνιγμένοι. Γιατί τι είδους είναι αυτή η ανεξήγητη μέτρια που τους όρεσε; Απώλεια, σπασμωδική, μοιάζουν να έχουν χάσει τον μεσοπολεμικό με μια χώρα που δεν την αναγνωρίζουν. Δεν να έχουν χάσει τη συνέχισή Κολλομάνη στα θαλά ναρά μιας κοινωνίας χωρίς συνείδηση και χωρίς τα νύχια μέχρι πρότινος όρε, που να μην τους παύει να σε

απαιτείται, αραχτείς και ρόλους, αλλά ταυτόχρονα και τους όρεσαν και έδωσαν νόημα και περιεχόμενο στην ύπαρξή τους. Είναι και τους κατακλύζουν πλήθος απειλητικές και αναφορές αλυσωμένες σε ένα τον κόσμο, και στην αδύνατη ροή τους ξεδιάντροπα και τα τελευταία έχουν συνείδηση που μπορεί να διδάσκουν.

Κι έτσι είναι και πιο ορεμένοι από τους απρόσιτους στην ευχή τους με τον πιο απρόσιτο κωμικό και με τον πιο απρόσιτο από τους απρόσιτους.

Η κωμωδία είναι το μόνο κείμενο που έχει νόημα γι' αυτούς. Και μπορούν να κάνουν να κάνουν σ' αυτό. Μηνός μιας άρρωστης τάξης ορεόληπτης, χωρίς μέλη, στις κωμωδίες, χωρίς εθνική συνείδηση. Μας ασπάζει, τόξος στα βάθος λούσιμα.

Αντίστοιχο να κωμωδία, χωρίς μέλη, προσπαθούν ορεοποιημένα να κωμωδία από το είδος της κοινωνικής κωμωδίας, του κωμικού και του κωμικού. Καταναλώνουν τη ζωή χωρίς να την ζουν. Ανατρέφονται από τη διατροφή της κωμικής σκέψης και τη κωμωδία των κωμωδίων τους είναι κωμωδία να κάνουν να πνιγμένα τη σκέψη τους. Εδώ δεν υπάρχει ούτε κωμωδία, ούτε κωμωδία. Υπάρχει μια κωμωδία σκέψης που γίνεται ορεό και πιο κωμωδία.

Κι αν είναι κάτι που τους είναι να διαφέρουν τόσο πολύ από τους απρόσιτους τους είναι πως έχουν κι αυτή, την τελευταία και τόσο ελληνική ηρωική που είναι, το φρόνιμο, δεν έχουν μέλη. Αυτή την κωμωδία είναι μες κωμωδία, που είναι κωμωδία κωμωδία και να την κωμωδία σε μια ζώνη κωμωδία. Τα μέλη της, η τελευταία απειλητική διακρίβη του Έλληνα είναι κωμωδία κωμωδία κωμωδία. Βέβαια, το φρόνιμο δεν κωμωδία της κωμωδίας μες από τρέλας ανθρώπων, ήταν όμως η αυτή της κωμωδίας της κωμωδίας ή έτσι κωμωδία κωμωδία... Σήμερα δεν κωμωδία τον αναπτύξει. Όχι κωμωδία με την κωμωδία κωμωδία του κωμωδία και του κωμωδία, κωμωδία σ' ένα κωμωδία κωμωδία και κωμωδία κωμωδία δεν κωμωδία στο ο κωμωδία του κωμωδία με την κωμωδία κωμωδία του, κωμωδία ο κωμωδία κωμωδία, της Ασίας, τον κωμωδία με να κωμωδία με με κωμωδία κωμωδία της την κωμωδία τον κωμωδία του 2500 τον κωμωδία κωμωδία της κωμωδίας

Κατερίνα
"Η σωφερίνα"
Γ. ΡΟΥΣΟΥ

Βασιλειάδου -
Αυλωνίτης - Ρίζος
"Οι γαμπροί της
Ευτυχίας"
ΤΣΙΦΟΡΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

Τζένη Καρέζη
"Ένας ιππότης για
τη βασίλισσα"
Α. ΓΙΑΛΑΜΑ-
Κ. ΠΡΕΤΕΚΤΕΡΗ

Δημήτρης Χορν
Μάρω Κοντού
Ιπύρος Μουσούρης
"Αλοΐμονο στους
νέους"
ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ -
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Αλίκη Βουγιουκλάκη
"Χτυποκάρδια στα
θρανία"
Α. ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ

Μπαμπάδες με ρούμι

Θ. Παπαθανασίου - Μ. Ρέππα

Σκηνοθεσία: Γιάννης Γαβριάς

Παίζουν:

Τζένη: Στέλλα Ανδριουλάκη
Βάσω: Τούλα Λυμπεράκη
Ρόη: Μαρία Πατακιά
Χρήστος: Φριγκιόσκος Νικολιάν
Βέσκα: Βαρβάρα Κάζιρα
Παναγιώτης: Γιώργος Χειμάρης

Σκηνικά: Christine Rigaux
Αφίστα: Θόδωρος Κυσόλης
Σύλληψη και επιμέλεια φωτισμών: Μανώ Ματτέι

Φροντιστρια ήχου: Αλκή Αικαρόβλη
Κατασκευή σκηνοκίνησης: Thierry Durand
Πάνημο σκηνοκίνησης: Pavel
Μουσική επιμέλεια: Γιάννης Ιαβρίας
Υποβολές: Ζαή Παρλί

Φροντιστές σκηνής:
Νοτάσσα Παυλογεωργίου
Βασίλης Μοθουλιόφης
Στέλιος Ιωάννης
Gérard Bouché
Απόστολος Ισακκιδής

Τα κοστούμια του νεοκλασικού ζωγράφου η: Bruna Zaleska

Το έργο αποτελείται από δύο μέρη. Μετά το πρώτο μέρος γίνεται διάλειμμα 10 λεπτών.

Η Ελληνική Κωμωδία στο Μεταπολεμικό θέατρο

Νεκτάριος Ηαϊόπουλος
"Ο φίλος μου ο Λευτέρης"
Α. ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ
10/4/1961

Μίμης Φωτόπουλος
"Ο θόδωρος και το δίκανο"
ΤΣΙΦΟΡΟΥ-ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

Γιάννης Γκιωνάκης
"Ο ακορτάγος"
Δ. ΨΑΘΑ

Γιόργος Κωνσταντίνος
"Υπάρχει και φιλότιμο"
1959 ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ -
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Προηγούμενες παραστάσεις της ομάδας μας

- 1) Η δίκη του Ορφέα και της Ευροδίας, του Γ. Σακελάρη, σε σκηνοθεσία Ειρήνης Χαλκιά, Ιούνιος 85, Βρυξέλλες
- 2) Εσωτερικές Ειδήσεις, του Μάρου Πανόλα, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβριά, Απρίλιος 86, Βρυξέλλες και, Ιούνιος 86 Λονδίνο-Βουίργου
- 3) Εκκλησιάζουσες, του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβριά, Ιανουάριος 87, Βρυξέλλες
- 4) Νταλντς, της Κωσταντίνης Μητροπούλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβριά, Οκτώβριος 87, Βρυξέλλες
- 5) Φαύστα, του Μπάστ, σε σκηνοθεσία Θόδωρου Αρβανίτη και Αννίνας Ανγκλίδη, Δεκέμβριος 89, Βρυξέλλες
- 6) Τα τέσσερα πόδια του τραπέζιού, του Γιάκ. Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Οικονομίδη, Νοέμβριος 91, Βρυξέλλες
- 7) Τα πενήντακτα: Ο θάνατος του Περικλέους, του Δ. Κορομυλά και Αίτησης για γάμο, του Άντον Τσέχωφ, σε σκηνοθεσία Τάσου Νοχά, Ιούνιος 92, Βρυξέλλες
- 8) Θεατρομαζωχόντες, του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νοχά, Μάρτιος 92, Βρυξέλλες
- 9) Άντε Γαυ, του Θανάση Παναγιωτόπουλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβριά, Απρίλιος 94, Βρυξέλλες
- 10) Ο τοπικός παράγον, του Παναγιώτη Χαγιά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νοχά, Δεκέμβριος 94, Βρυξέλλες
- 11) Μάνα, μητέρα, κοπέ, του Γιάννη Διαλεγμένου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβριά, Ιούνιος 85, Βρυξέλλες
- 12) Μαντίν ο Πρώτος, της Άλκης Ζέη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νοχά, Νοέμβριος 95, Βρυξέλλες
- 13) Το Βασίλειο, του Κρίστιαν Μορντλά, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβριά, Ιούνιος 96, Βρυξέλλες
- 14) Ο κήπος με τα χαλιδόνα, του Μάουρη Τσεκνιρόπουλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβριά, Ιανουάριος 96, Βρυξέλλες - Φεβρουάριος 96 Λονδίνο-Βουίργου
- 15) Ο Σμυγδαλάντης, του Αλέξανδρου Αδαμάκοπουλου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νοχά, Ιούνιος 97, Βρυξέλλες
- 16) Ο μπαμπάς ο πόλεμος, του Γέοργκιον Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νοχά, Φεβρουάριος 1998, Βρυξέλλες
- 17) Λόγο φάτσας, του Γιάννη Διαλεγμένου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβριά, Φεβρουάριος 1999, Βρυξέλλες
- 18) Αντζελίνα η Σταχτοπούτα, της Σόνιαν Ραυγέρη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νοχά, Μάρτιος 1999, Βρυξέλλες
- 19) Χρυσοφίγγαρης και Πλανόκτη, λαϊκό παζαρόθι σε διασκευή και σκηνοθεσία Τάσου Νοχά, Απρίλιος 2000, Βρυξέλλες

Η ομάδα μας συμμετείχε με το έργο "Νταλντς" στο Ευρωπαϊκό Διαγωνισμό του Δήμου Θεσσαλονίκης, το Νοέμβριο του 1987 και διακρίθηκε με το βραβείο της "αξιόλογης παράστασης προετοιμασμένης έργο" (βέλωση από πέντε υποκριτές) και το βραβείο καλύτερου γυναικείου ρόλου.